

Μήνυμα του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας Μακαρίου για την Παγκόσμια Ημέρα Μεταναστών

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας](#)

«Το φαινόμενο της μετανάστευσης, αρχαίο όσο και η ίδια η ιστορία της ανθρωπότητας, αντανakλά την αέναη ανάγκη των ανθρώπων να αναζητούν νέους τόπους με την προσδοκία να οικοδομήσουν ένα καλύτερο αύριο», σημειώνει ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος, σε μήνυμά του με αφορμή τη σημερινή Παγκόσμια Ημέρα Μεταναστών.

Ο Σεβασμιώτατος υπενθυμίζει ότι χάρη σε αυτό το γενναίο ταξίδι της ελπίδας, εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες εγκαταστάθηκαν και ρίζωσαν στην άλλοτε άγνωστη γη της Αυστραλίας. Καλεί δε σε έκφραση σεβασμού και ευγνωμοσύνης προς τους πρωτοπόρους μετανάστες που με κόπους πολλούς και σε συνθήκες αντίξοες θεμελίωσαν το οικοδόμημα της Ελληνικής Ομογένειας στην Πέμπτη Ήπειρο. Τέλος, επισημαίνει ότι «η μεταναστευτική αυτή εμπειρία της Ομογένειάς μας, βαθιά χαραγμένη στη συλλογική μας μνήμη, αποτελεί όχι μόνο πολύτιμο

κεφάλαιο που ανάγεται στο παρελθόν, αλλά και πυξίδα ευθύνης για το παρόν και το μέλλον».

Επισυνάπτεται ολόκληρο το Μήνυμα του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ. Μακαρίου:

Το φαινόμενο της μετανάστευσης, αρχαίο όσο και η ίδια η ιστορία της ανθρωπότητας, αντανakλά την αέναη ανάγκη των ανθρώπων να αναζητούν νέους τόπους με την προσδοκία να οικοδομήσουν ένα καλύτερο αύριο.

Ήταν αυτή κυρίως η ανάγκη που, ιδιαίτερα σε καιρούς δυσχείμερους για τη μητέρα πατρίδα μας, προκάλεσε μεγάλες μεταναστευτικές εκροές και οδήγησε στη συγκρότηση ακμαίων κοινοτήτων του Ελληνισμού στα πέρατα του κόσμου. Και χάρη σε αυτό το γενναίο ταξίδι της ελπίδας, εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες εγκαταστάθηκαν και ρίζωσαν στην άλλοτε άγνωστη γη της Αυστραλίας.

Με αφορμή τη σημερινή ημέρα, την Παγκόσμια Ημέρα Μεταναστών, στρέφουμε καταρχάς τη σκέψη μας με σεβασμό και ευγνωμοσύνη σε όλους εκείνους, τους ζώντες και κεκοιμημένους αδελφούς μας, που με κόπους πολλούς και σε συνθήκες αντίξοες θεμελίωσαν το οικοδόμημα της Ελληνικής Ομογένειας στην Πέμπτη Ήπειρο. Αναλογιζόμαστε τις περιπέτειες που αντιμετώπισαν, τις αγωνίες που βίωσαν και τα εμπόδια που χρειάστηκε να ξεπεράσουν, προκειμένου να προκόψουν ατομικά και συλλογικά.

Θαυμάζουμε το σθένος τους, ψυχικό και σωματικό, χάρη στο οποίο κατόρθωσαν να νικήσουν το φόβο για το άγνωστο, να υπομείνουν τον καημό της ξενιτιάς, να μοχθήσουν, να στερηθούν οι ίδιοι και να εξασφαλίσουν τα εχέγγυα για ένα καλύτερο μέλλον των παιδιών και των εγγονιών τους. Τους προβάλλουμε με περηφάνια ως παραδείγματα προς μίμηση, διότι, χωρίς να λησμονήσουν την πίστη τους, τη γλώσσα, τις παραδόσεις και εν γένει την ελληνική τους ταυτότητα, ταυτοχρόνως αγάπησαν τη χώρα που τους δέχθηκε και τους προσέφερε ευκαιρίες, ένωσαν με προθυμία το νήμα τους με τον ευρύτερο κοινωνικό ιστό και συνέβαλαν με όλες τους τις δυνάμεις στη συνοχή, την πρόοδο και την ευημερία της Αυστραλίας.

Η μεταναστευτική αυτή εμπειρία της Ομογένειάς μας, βαθιά χαραγμένη στη συλλογική μας μνήμη, αποτελεί όχι μόνο πολύτιμο κεφάλαιο που ανάγεται στο παρελθόν, αλλά και πυξίδα ευθύνης για το παρόν και το μέλλον. Διότι σε έναν κόσμο που εξακολουθεί να δοκιμάζεται από φτώχεια, ανισότητες, πολέμους και περιβαλλοντικές κρίσεις, το φαινόμενο της μετανάστευσης παραμένει μια διαρκής πρόκληση για τις σύγχρονες κοινωνίες.

Στο πλαίσιο αυτό, η δική μας μαρτυρία οφείλει να είναι μαρτυρία σεβασμού προς

το ανθρώπινο πρόσωπο, μαρτυρία η οποία προάγει την κοινωνική ένταξη των μεταναστών, την αρμονική συνύπαρξη και εντέλει το κοινό καλό της κοινωνίας μας.